

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4966/2022
27.03.2025. године
Београд

Врховни суд у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Прибичевић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободанка Грујић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2822/21 од 21.01.2022. године, на седници одржаној 27.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2822/21 од 21.01.2022. године.

Свака странка сноси своје трошкове ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 635/19 од 16.09.2021. године, тужбени захтев је делимично усвојен и тужени обавезан да исплати тужиоцу 6.231.502,06 динара са законском затезном каматом од 25.05.2017. године до исплате на име улагања у непокретности тужиоца уписаних у л.н. ... к.о. ... и 726.155,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу тужбени захтев одбијен - до тражених 7.301.466,00 динара са законском затезном каматом од 27.04.2017. године до исплате, односно за износ од 1.069.963,94 динара са законском затезном каматом од 27.04.2017. године до исплате, као и за законску затезну камату за период од 27.04.2017. до 25.05.2017. године.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2822/21 од 21.01.2022. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена у побијаном усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву, тако што је одбијен део тужбеног захтева преко износа од 2.844.518,71 динара са законском затезном каматом од 25.05.2017. године до износа од 6.231.502,06, а досуђени износ накнаде трошкова снижен на 454.955,18 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке је одбијена жалба туженог у преосталом делу и потврђена првостепена пресуда у преосталом побијаном а непреиначеном делу одлуке о тужбеном захтеву. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у овом спору у ком је другостепени суд преиначио првостепену пресуду, те би иначе ревизија у таквом случају била дозвољена у смислу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Наиме, у делу којим је преиначена првостепена пресуда и тужбени захтев одбијен преко досуђеног износа, тужени нема правни интерес за изјављивање ревизије, јер је у том делу првостепена пресуда преиначена у његову корист, па је због тога у том делу његова ревизија недозвољена сагласно члану 410. став 2. тачка 4. ЗПП.

У делу којим је другостепени суд потврдио првостепену пресуду за обавезивање туженог на исплату 2.844.518,71 динара, ревизија није дозвољена с обзиром да вредност предмета спора побијаног дела не прелази ревизијски цензус од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који је прописан чланом 403. став 3. ЗПП.

Ово стога што је на дан подношења тужбе од 10.06.2013. године средњи курс НБС за евро износио 114,3579 динара, што значи да је вредност предмета спора који се побија ревизијом била нижа од 40.000 евра (износила је 24.874 евра) у динарској противвредности, па је ревизија недозвољена и у том делу.

У конкретном случају, ревизија је изјављена и против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка. Међутим, пошто је за утврђивање права на изјављивање ревизије, сагласно одредбама члана 28. ЗПП, меродавна само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као ни трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев, недозвољена је ревизија и против одлуке о трошковима.

С обзиром на изложено, ревизија туженог је у целини недозвољена, и као таква одбачена ставом првим изреке ове одлуке, на основу члана 413. ЗПП.

О трошковима поступка по ревизији одлучено је као у ставу другом изреке ове одлуке на основу члана 165. став 1. у вези с чл. 153. став 1. и 154. став 1. ЗПП, с обзиром да тужени није успео у поступку по ревизији, а да трошкови тужиоца за састав одговора на ревизију нису били потребни.

**Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић